

עת"א 28739/01/14 - גיא עזיזה נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 28739-01-14 עזיזה נ' ועדת השחרורים ואח'
לפני:
כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופטת שירה בן
שלמה כב' השופט צבי ויצמן

העותר	גיא עזיזה
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאי כוחו עוה"ד לי-מאי מור ומיכאל סיבוני

ב"כ המשיב 2 עו"ד גבי ליברמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שלישי למשך 3 שנים בגין עבירות מרמה שביצע תוך שימוש בכרטיסי חיוב והוא עותר כנגד החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 7.1.14, שדחתה, בדעת רוב של חברות הוועדה, ובניגוד לדעתה של יו"ר הוועדה, את בקשתו לשחרור על תנאי.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי חרף העובדה שהעותר מרצה עונש מאסר שלישי בגין עבירות מרמה, וגם אם משני מאסריו הקודמים שוחרר על תנאי, יש להעדיף את חוות דעת יו"ר הוועדה לפיה ניתן לשחרר את העותר בתנאי תוכנית טיפולית של רש"א, הכוללת שיחות פרטניות ומעצר בית לילי באיזוק אלקטרוני, כפי שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו.

עמוד 1

לטענת ב"כ העותר, העותר לא ביצע את העבירות מתוך כסף אלא מתוך חסך משפחתי רגשי ומשכך אין לחשוש שיחזור עליהם לאחר שחרורו המוקדם שכן הוא עבר תהליך טיפול משמעותי במהלך מאסרו בקבוצות כפי שצויינו בחוות דעת העו"ס.

לטענת ב"כ העותר, לדעת גורמי העו"ס העותר הצליח להפיק תועלת מהטיפול האינטנסיבי שעבר במהלך מאסרו ויש בכך כדי להפחית את המסוכנות שצפויה ממנו באם ישוחרר על תנאי.

ב"כ העותר אינו מתעלם מהעובדה שמדובר בעונש מאסר שלישי, כאשר משני מאסריו הקודמים שוחרר העותר על תנאי אך בפעמים הקודמות לא עבר העותר תהליך טיפולי במהלך מאסרו, כפי שעבר במהלך מאסרו הנוכחי.

ב"כ העותר טוען כי העותר הוכיח סיכויי שיקום לאחר שחרורו המוקדם וכי אין בתוכנית רש"א כדי להפיג את המסוכנות שנובעת ממנו, במיוחד כשהוא לקח אחריות על מעשיו והתנהגותו במהלך מאסרו היא התנהגות חיובית.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר ותומכת בדעת הרוב של חברות הוועדה. לטענתה, אין בתוכנית השיקום של רש"א כדי להפחית ממסוכנותו של העותר שכן גם ממנה עולה כי עדיין יש חשש לרצידיביזם מצד העותר וקיימת אצלו בעיה של הצבת גבולות, דבר שגם איזוק אלקטרוני לא יפחית אותו שכן אין מדובר במי שביצע עבירות דווקא בשעות הלילה.

ב"כ המשיב מצביעה על כך כי גם ממאסר קודם שוחרר העותר על תנאי תוכנית שיקומית של גב' היכל אך זמן לא רב לאחר שחרורו הוא שב לבצע עבירות מרמה נושא מאסרו הנוכחי והוכיח כי לא ניתן לתת בו אמון.

עיון בהחלטת הוועדה, בדעת רוב, שדחתה את בקשת העותר לשחרור על תנאי, מעלה כי היא אכן התחשבה, ובצדק, בעובדה שהעותר מרצה מאסר שלישי בגין עבירות מרמה, בעובדה שהוא שוחרר על תנאי משני מאסריו הקודמים, לרבות בתנאי תוכנית טיפולית, וזמן לא רב לאחר שחרורו המוקדם מכל אחד ממאסריו הקודמים חזר לבצע עבירות. לאלה יש להוסיף את העובדה כי חלק ממאסרו הנוכחי של העותר הוא תוצאה של הפעלת שני מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו וגם זה מוכיח כי לא ניתן לתת בעותר אמון שלא יחזור לבצע עבירות מרמה, גם אם מעשיו לא נעשו מתוך כסף אלא מחסך רגשי באם ישוחרר על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א.

משכך הם פני הדברים, אנו מעדיפים את האמור בחוות דעת הרוב של חברות הוועדה על פני האמור, בכל הכבוד, בדעת המיעוט של יו"ר הוועדה אשר נתנה משקל יתר להתנהגותו החיובית של העותר במהלך מאסרו ולהליך הטיפול שער, שכן הליך זה אינו כולל השתתפות בקבוצה טיפולית לעברייני מרמה שקיימת בשב"ס ואשר מן הראוי היה שהעותר ישתלב בה לאור עברו הפלילי ושחרורו המוקדם ממאסרו הקודמים.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

**ניתן והודע היום ל' אדר
תשע"ד, 02/03/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והעותר.**

צבי ויצמן, שופט

שירה בן שלמה, שופטת

אברהם טל, סג"נ
אב"ד